

Το πολύχρωμο λιοντάρι

Ένα παραμύθι των παιδιών του Νηπιαγωγείου του Μικρού Πρίγκιπα

Το παιδικό βιβλίο είναι ένα άριστο παιδαγωγικό μέσο, με το οποίο τα παιδιά της προσχολικής ηλικίας γνωρίζουν τον κόσμο που τα περιβάλλει. Οι ιστορίες και τα παραμύθια διεγείρουν τη φαντασία των μικρών παιδιών, καλλιεργούν τον συναισθηματικό τους κόσμο, συμβάλλουν στη νοητική και τη γλωσσική τους ανάπτυξη και καλλιεργούν δεξιότητες άμεσα σχετιζόμενες με την ανάγνωση και τη γραφή. Είναι συνεπώς σημαντικό να διαβάζονται στα παιδιά πολλές ιστορίες και παραμύθια, έχοντας κάθε φορά διαφορετικό στόχο.

Το παραμύθι που κρατάτε στα χέρια σας δημιουργήθηκε από τα ίδια τα παιδιά που φοιτούσαν στο νηπιαγωγείο του Μικρού Πρίγκιπα κατά το σχολικό έτος 2018-2019. Είναι αποτέλεσμα ενός προγράμματος, το οποίο εφαρμόστηκε υπό την επίβλεψη της κ. Ευφημίας Τάφα, καθηγήτριας Προσχολικής Παιδαγωγικής στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και στόχευε στο να κατανοήσουν τα παιδιά τη δομή του κειμένου μιας ιστορίας.

Καθ' όλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς διαβάστηκαν στα παιδιά πολλά παραμύθια και οργανώθηκαν και εφαρμόστηκαν πολλές δραστηριότητες με στόχο να κατανοήσουν τα παιδιά ότι ένα παραμύθι έχει **αρχή** και **τέλος**, έχει διαδραματισθεί σε ένα τόπο κάποια **χρονική στιγμή**, έχει ένα **αρχικό γεγονός** γύρω από το οποίο εξελίσσεται η ιστορία και υπάρχει **ένας πρωταγωνιστής** ο οποίος με τις πράξεις του **προσπαθεί να επιλύσει γεγονότα και καταστάσεις**. Κατά τη διάρκεια αυτών των δραστηριοτήτων τα παιδιά εκπαιδεύτηκαν στην αναδίηψη των παραμυθιών, αφού η αναδίηψη τα βοηθάει να ανακαλέσουν τα γεγονότα της ιστορίας, να τα οργανώσουν και να τα εκφράσουν λεκτικά.

Με τη βοήθεια λοιπόν των νηπιαγωγών, τα παιδιά δημιούργησαν την γλοκή αυτού του παραμυθιού, ζωγράρισαν τα επεισόδια, το ηχογράφησαν και μας το παρουσιάζουν.

Μπορείτε να διαβάσετε ηλεκτρονικά το παραμύθι, να ακούσετε, αλλά και να κατεβάσετε την αφήγηση των παιδιών στην ιστοσελίδα μας www.mikrosprigkipas.com (παραμύθια Νηπιαγωγείου).

Καλή ανάγνωση!

Με εκτίμηση
Κώστας και Γιώτα Φραγκάκη

Μία φορά κι έναν καιρό στη Ζούγκλα, μέσα σε μία αγέλη,
ζούσε ένα πολύχρωμο λιοντάρι.

Το τρίχωμά του δεν ήταν κίτρινο-καφέ,
όπως των άλλων λιονταριών, αλλά είχε διάφορα χρώματα.

Το λιοντάρι είχε πολύ γλυκιά καρδιά
και ήταν πολύ καλοσυνάτο.

Ήθελε πάντα να βοηθάει
όλα τα ζώα και είχε πολλούς φίλους.

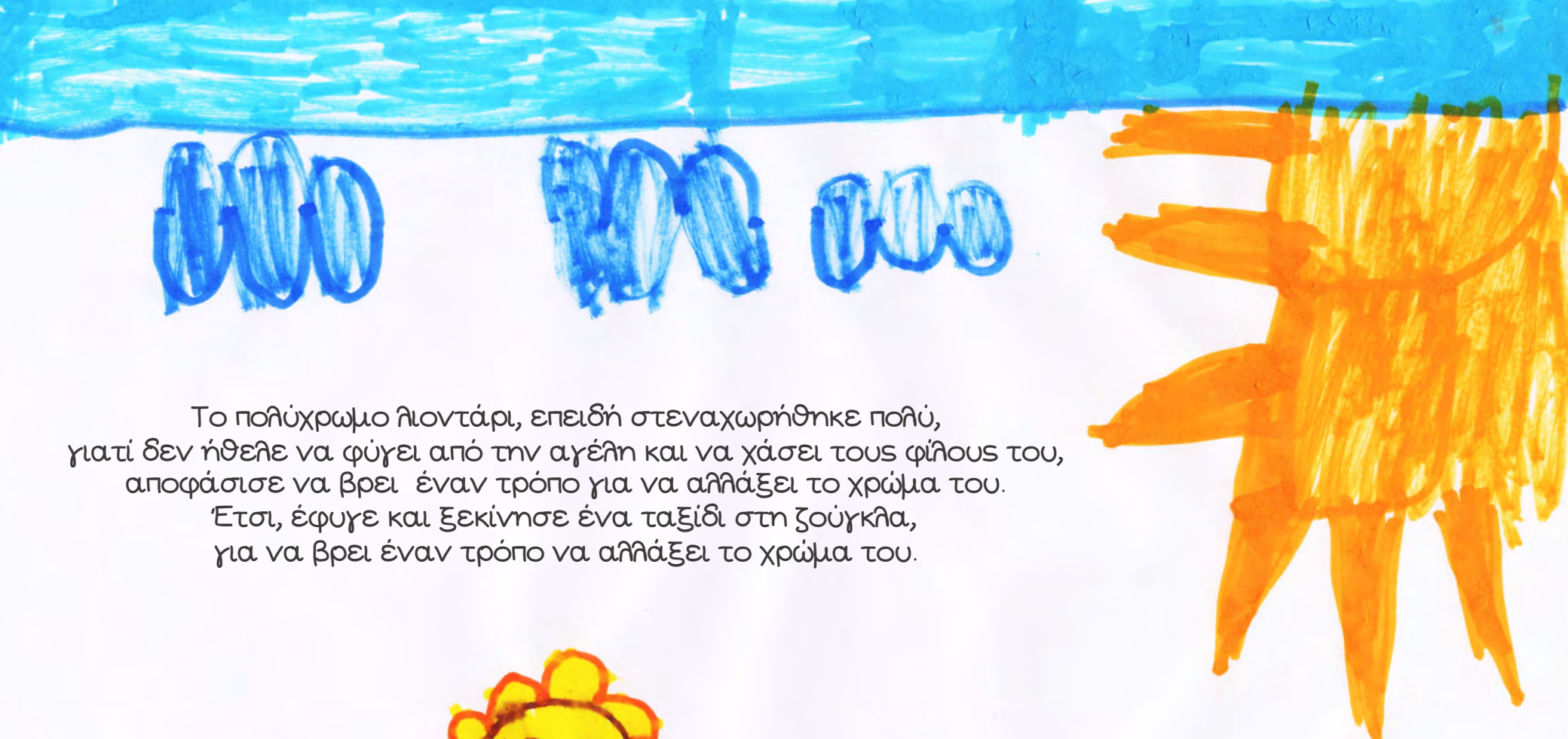

Όμως, παρόλο που όλα τα λιοντάρια στην αγέλη το αγαπούσαν πολύ, υπήρχαν πέντε λιοντάρια, τα οποία συνήθιζαν να το ενοχλούν και να του μιλούν άσχημα.

Μία ημέρα, αυτά τα λιοντάρια του είπαν:
«Να φύγεις από την αγέλη μας, δεν σε θέλουμε,
γιατί είσαι διαφορετικός από εμάς».

Το πολύχρωμο λιοντάρι, επειδή στεναχωρήθηκε πολύ,
γιατί δεν ήθελε να φύγει από την αγέλη και να χάσει τους φίλους του,
αποφάσισε να βρει έναν τρόπο για να αλλάξει το χρώμα του.
Έτσι, έφυγε και ξεκίνησε ένα ταξίδι στη ζούγκλα,
για να βρει έναν τρόπο να αλλάξει το χρώμα του.

Καθώς περπατούσε, συνάντησε ένα πούμα.
Το πούμα είδε το πολύχρωμο λιοντάρι
στεναχωρημένο και του είπε:
«Γεια σου φίλε! Γιατί είσαι στεναχωρημένος;».
Το πολύχρωμο λιοντάρι διηγήθηκε την ιστορία του
και την απόφασή του να αλλάξει το χρώμα του.
Τότε, το πούμα τού είπε:
«Έχω μία ιδέα! Θα μαζέψουμε φράουλες,
κεράσια και ντομάτες, θα τα λιώσουμε,
θα τριφτείς επάνω τους και έτσι το χρώμα σου
θα αλλάξει και θα γίνει κοκκινωπό!».

Έτσι κι έγινε.
Το πούμα και το λιοντάρι συνεργάστηκαν,
μάζεψαν φράουλες, κεράσια και ντομάτες,
το λιοντάρι τρίφτηκε και πέτυχαν αυτό που ήθελαν.
Το λιοντάρι είχε γίνει κοκκινωπό!

Το πούμα, όμως, του είπε:
«Οραίος είσαι και με αυτό το χρώμα!
Αλλά εμένα μου άρεσε περισσότερο
το πολύχρωμό σου χρώμα».

Το πολύχρωμο λιοντάρι ένωσε πολύ χαρούμενο
με τα λόγια του φίλου του, που τον αποδεχόταν όπως ήταν,
τον ευχαρίστησε, έβγαλε από πάνω του το κοκκινωπό χρώμα
και συνέχισε τον δρόμο του.

Καθώς περπατούσε στη ζούγκλα συνάντησε μία λεοπάρδαλη.

Η λεοπάρδαλη του είπε:

«Γεια σου! Πού πας έτσι βιαστικός;».

Το πολύχρωμο λιοντάρι διηγήθηκε την ιστορία του

και τότε η λεοπάρδαλη του είπε:

«Α! Έχω μια ιδέα, να μαζέψουμε μπανάνες να τις λιώσουμε

και να τριφτείς με αυτές.

Τότε το χρώμα σου θα γίνει κιτρινωπό».

«Καλή ιδέα», είπε το λιοντάρι.

Πήγαν λοιπόν σε ένα μέρος της ζούγκλας
με πολλές μπανάνες, μάζεψαν αρκετές
και, αφού τις έλιωσαν, το λιοντάρι κυλίστηκε
μέχρι που το τρίχωμά του έγινε κιτρινωπό.
Τότε, η λεοπάδαλη του είπε:
«Χμ... Ωραίος είσαι κι έτσι!
Αλλά εγώ προτιμούσα το πολύχρωμό σου χρώμα».

Το πολύχρωμο λιοντάρι ένιωσε μεγάλη χαρά
που η λεοπάρδαλη, όπως και το πούμα,
του είπαν όμορφα λόγια για το πολύχρωμό του χρώμα.
Η αλήθεια είναι πως κι εκείνου του άρεσε το χρώμα του,
αλλά ήθελε να είναι μέλος της αγέλης
και να είναι φίλος με όλα τα λιοντάρια.
Έτσι, αφού έβγαλε από πάνω του το κιτρινωπό χρώμα,
συνέχισε το ταξίδι του για να βρει ένα χρώμα
που να του ταιριάζει καλύτερα.

Λίγο πιο κάτω, συνάντησε ένα πιθηκάκι.
Το πιθηκάκι είδε το πολύχρωμο λιοντάρι
στενοχωρημένο και του είπε:
«Γεια σου! Γιατί είσαι στενοχωρημένο;».
Το πολύχρωμο λιοντάρι διηγήθηκε και πάλι την ιστορία του.
Τότε, το πιθηκάκι του είπε:
«Έχω μία ιδέα! Εδώ πιο κάτω έχει πολλές βατομουριές.
Τι λες; Θέλεις να μαζέψουμε βατόμουρα να τριφτείς
επάνω τους και να αλλάξεις το χρώμα σου;».

Το λιοντάρι συμφώνησε και έτσι έκαναν!
Πήγαν στο μέρος της ζούγκλας με τα πολλά βατόμουρα
και το λιοντάρι τρίφτηκε με αυτά.

Πράγματι, όταν σηκώθηκε το χρώμα του είχε αλλάξει
και ήταν μωβ!!!

Το πιθηκάκι κοίταξε το λιοντάρι με το νέο του χρώμα
και του είπε:

«Χμ... Ωραίος είσαι κι έτσι!

Αλλά εγώ προτιμούσα το πολύχρωμό σου χρώμα».

Το πολύχρωμο λιοντάρι, για άλλη μία φορά,
ευχαριστήθηκε που το πιθηκάκι,
όπως το πούμα και η λεοπάρδαλη,
του είπε ότι του άρεσε το πολύχρωμό του χρώμα.
Έτσι, στη στιγμή,
έβγαλε από πάνω του το μωβ χρώμα
και μην ξέροντας τι να κάνει
συνέχισε το ταξίδι του.

Πιο κάτω, συνάντησε ένα τσιτάχ.
Το τσιτάχ είδε το πολύχρωμο λιοντάρι στενοχωρημένο
και του είπε: «Γεια σου! Γιατί είσαι στενοχωρημένο;».
Το πολύχρωμο λιοντάρι διηγήθηκε στο τσιτάχ
την ιστορία του και τότε εκείνο του είπε:
«Έχω μια ιδέα! Εδώ πιο κάτω έχει έναν λάκκο
με πολλή λάσπη.
Τι θα έλεγες να μπεις μέσα,
να κυλιστείς στη λάσπη και να αλλάξεις το χρώμα σου;».

Στο λιοντάρι άρεσε πολύ η ιδέα.
Έτσι, λοιπόν, βρήκαν τον λάκκο,
το λιοντάρι βούτηξε και κυλίστηκε, όσο μπορούσε.
Όταν σηκώθηκε, πράγματι,
το χρώμα του είχε αλλάξει και ήταν καφέ!!!
Το τσιτάχ κοίταξε το λιοντάρι με το νέο του χρώμα
και είπε: «Χμ... Ωραίος είσαι κι έτσι!
Αλλά εγώ προτιμούσα το πολύχρωμό σου χρώμα!».

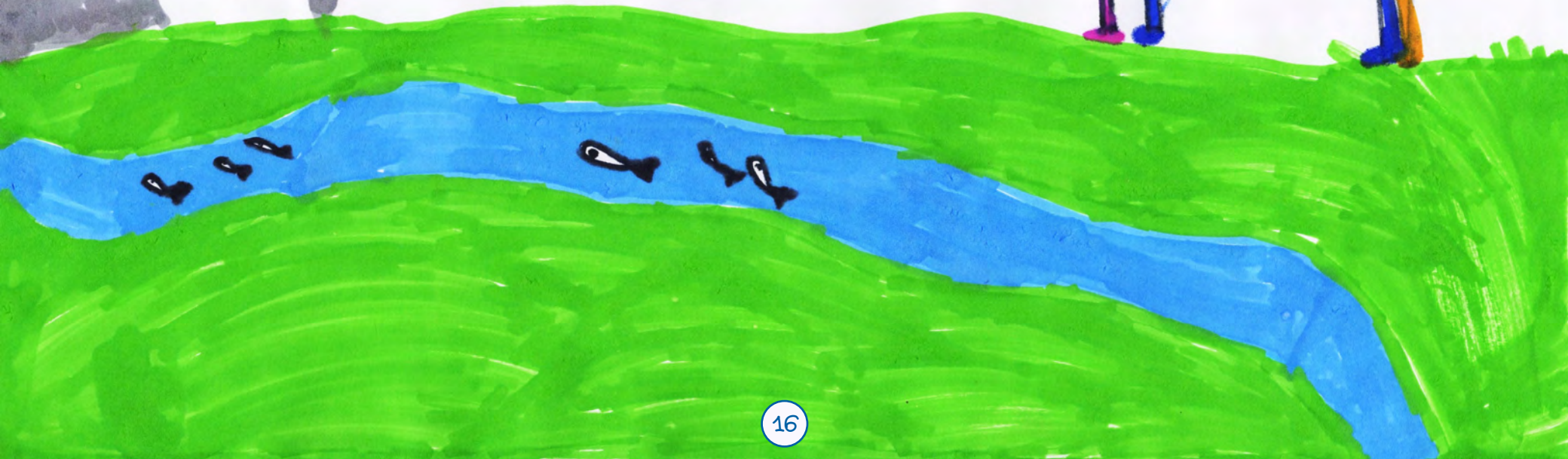

Το πολύχρωμο λιοντάρι, για μια ακόμα φορά,
ευχαριστήθηκε που το τσιτάχ,
όπως και το πιθηκάκι, το πούμα και η λεοπάρδαλη,
του είπε ότι του άρεσε το πολύχρωμό του χρώμα.
Έτσι, έβγαλε αμέσως το καφέ χρώμα από πάνω του
και μην ξέροντας τι να κάνει συνέχισε το ταξίδι του.

Εκεί που προχωρούσε συνάντησε ένα ποτάμι.
Προχώρησε και αφού πέρασε τη στροφή του ποταμού
ξαφνικά βρέθηκε εμπρός σε μια σπηλιά!

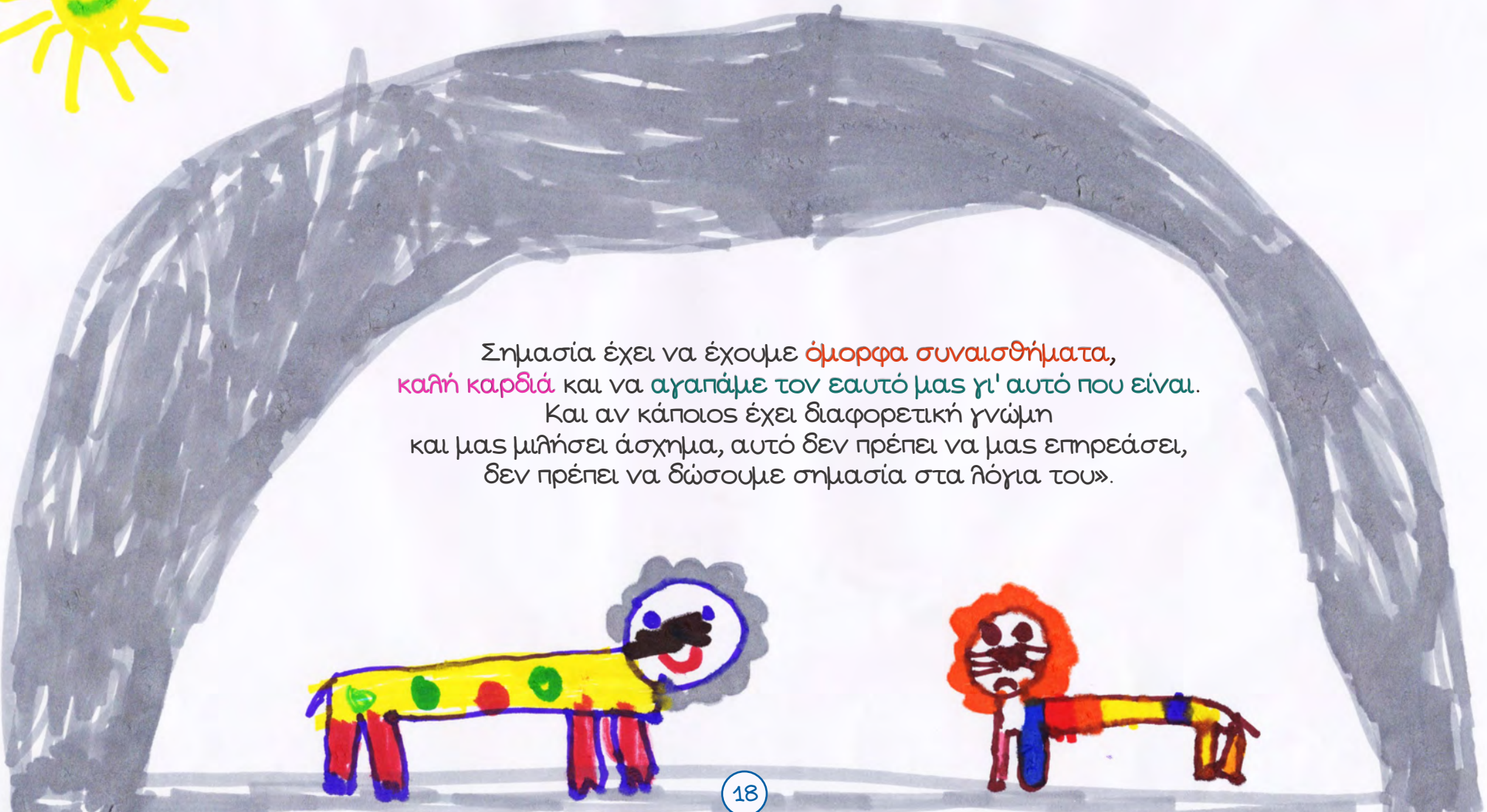
Γησιόσασε και είδε να κάθεται μέσα στη σπηλιά
το σοφό λιοντάρι, για το οποίο είχε ακούσει τόσα πολλά!
Το σοφό λιοντάρι τον κοίταξε και τον ρώτησε:
«Σε βλέπω στενοχωρημένο. Τι σου συμβαίνει;».
Το πολύχρωμο λιοντάρι του διηγήθηκε όλη την ιστορία του
και του είπε πόσο θα ήθελε να αλλάξει το χρώμα του
για να το αποδεχτούν όλα τα λιοντάρια της αγέλης του.

Το σοφό λιοντάρι τον κοίταξε με καλοσύνη και του είπε:
«Δεν έχει σημασία εάν το τρίχωμά σου είναι διαφορετικό από το χρώμα των άλλων λιονταριών
ή έχει το ίδιο χρώμα με αυτά. Σημασία δεν έχει η εξωτερική μας εμφάνιση.

Σημασία έχει να έχουμε **όμορφα συναισθήματα,**
καλή καρδιά και να **αγαπάμε τον εαυτό μας** γι' αυτό που είναι.
Και αν κάποιος έχει διαφορετική γνώμη
και μας μιλήσει άσχημα, αυτό δεν πρέπει να μας επηρεάσει,
δεν πρέπει να δώσουμε σημασία στα λόγια του».

Το πολύχρωμο λιοντάρι,
αφού σκέφτηκε τα λόγια του σοφού λιονταριού,
του είπε: «Χμ! Μάλλον έχεις δίκιο.
Και εμένα μου αρέσει το πολύχρωμό μου χρώμα.
Θα γυρίσω λοιπόν και εγώ στην αγέλη μου
και δεν θα στενοχωρηθώ ξανά με τα λόγια των άλλων».

Έτσι, αφού χαιρέτησε και ευχαρίστησε το σοφό λιοντάρι,
πήρε τον δρόμο της επιστροφής
και γύρισε στην αγέλη του πιο δυνατός.
Όταν τον είδαν τα υπόλοιπα λιοντάρια,
χάρηκαν πολύ, γιατί τους είχε λείψει.

Βέβαια, τα πέντε εκείνα λιοντάρια που του μιλούσαν άσχημα
δεν χάρηκαν με την επιστροφή του
και συνέχισαν να το ενοχλούν.

Όμως, το πολύχρωμο λιοντάρι τώρα πια ήταν **πολύ δυνατό**
και δεν το ένοιαζαν τα πειράγματά τους,
γιατί **πίστευε στον εαυτό του και ήξερε πόσο αξίζει!**

Τα πέντε λιοντάρια έβλεπαν ότι κάτι είχε αλλάξει
και το πολύχρωμο λιοντάρι ήταν πάντα χαρούμενο.
Και παρόλα τα πειράγματά τους εκείνο δεν έδινε σημασία
και συνέχιζε να είναι ευτυχισμένο που ζούσε στην αγέλη.
Έτσι, αποφάσισαν να το γησιιάσουν.

Και, φαντάζεστε τι έγινε!!!
Όταν έκαναν παρέα μαζί του και το γνώρισαν καλύτερα,
κατάλαβαν πως ήταν ένα καλοσυνάτο λιοντάρι
με γλυκιά καρδιά που τους αγαπούσε όλους!
Και τελικά, τα πέντε λιοντάρια σκέφτηκαν
ότι σημασία δεν έχει το χρώμα του, αλλά η καρδιά του!
Και πράγματι το πολύχρωμο λιοντάρι είχε χρυσή καρδιά!

Έτσι, το πολύχρωμο λιοντάρι
έμεινε στην αγέλη ευτυχισμένο!
Και έζησαν εκείνοι καλά
και εμείς **καλύτερα!**

Τέχνος

Συγγραφείς - Εικονογράφοι: Άγγελος Κολοβός, Άγγελος Μιμιγιάννης, Αλέξανδρος Πολίτης, Αλέξανδρος Σταθόπουλος, Γιάννης Καρφάκης, Γιάννης Μπατσούλης, Γιάννης Πετρίδης, Γιώργος Κοντοές, Γιώργος Τσάντας, Δήμητρα Μικολινάκου, Δημήτρης Καχέλος, Ελπίδα Αλούκου, Ιωάννης Γιούλης, Κατερίνα Καραδήμα, Κωστής Φραγκάκης, Λάμπρος Ζαχαρής, Λάμπρος Καρούσος, Μάγδα Λιαροπούλου, Μαρία Μαργέτη, Μαρίλια Λίτσα, Νίκος Μακρίδης, Μαριάνθη Σαββέλη, Πέτρος Φραδέλλης, Σίλια Κεστεμπέκη, Φίλιππος Δελατόλας, Francesca Albanese.

Υπεύθυνες Νηπιαγωγοί: Μαρία Καντάνη, Χρύσα Φραγκάκη

Ηλεκτρονική επιμέλεια: Νίκος Φραγκάκης

Παιδαγωγική επιμέλεια: Ευφημία Τάφα, καθηγήτρια Προσχολικής Παιδαγωγικής Πανεπιστημίου Κρήτης

Γενική επιμέλεια: Γιώτα Φραγκάκη

«Το πολύχρωμο λιοντάρι», είναι μια ιστορία που έφτιαξαν
τα παιδιά του Νηπιαγωγείου του Μικρού Πρίγκιπα
κατά τη σχολική χρονιά 2018-2019.

Η ιστορία πραγματεύεται την περιπέτεια ενός λιονταριού
που δεν το αποδεχόντουσαν κάποια μέλη της αγέλης του,
λόγω του διαφορετικού του χρώματος.

Με τη βοήθεια των νηπιαγωγών,
τα παιδιά δημιούργησαν
την πλοκή αυτού του παραμυθιού,
ζωγράφισαν τα επεισόδια,
το ηχογράφησαν
και μας το παρουσιάζουν.

